

Arrest

nr. 49 678 van 18 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Kortrijk, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van Kortrijk van 15 juli 2010 houdende de niet inoverwegingneming.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaat T. DECALUWE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 juni 2010 dient verzoekster, bij de burgemeester van de stad Kortrijk, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna afgekort: de Vreemdelingenwet).

Op 15 juli 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk de beslissing houdende de niet-inoverwegingneming. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"Beslissing tot niet inoverwegingname van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De genaamde / de persoon die verklaart te heten DS. J.(...)

heeft zich op 22.06.2010. bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: K. R. 2/0014-8500 Kortrijk

Uit de controle op 01/07/10; 12/07/10, blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

"Doordat, De stad Kortrijk besluit tot het niet in overweging nemen van de regularisatieaanvraag, omdat de verzoekende partij niet op het in haar aanvraag aangeduide adres zou wonen;

Dat de verzoekende partij bij haar aanvraag talrijke documenten heeft gevoegd, o.m. een attest van samenstelling van het gezin daterend van 15/1/2008 afgeleverd door de stad Kortrijk zelf en de schoolattesten van de kinderen, die alle als woonplaats aanduiden: K. R., 2/0014 te Kortrijk; Dat in de aanvraag eveneens uitdrukkelijk wordt verwezen naar de medische problematiek van moeder; Dat de politie een grondiger onderzoek had dienen te verrichten, want de aanwezigheid van de verzoekende partij en haar twee kinderen, kon duidelijk worden nagegaan, aan de hand van bv de klederen, het speelgoed en dergelijke meer, vooral nu de gemeente Kortrijk zelf attesteerde dat de verzoekende partij op het aangegeven adres woonde;

Dat de gemeente een plicht heeft van zorgvuldigheidsplicht en dat het onderzoek dan ook dient te gebeuren met in achtneming van deze zorgvuldigheid;

Dat de verzoekende partij nooit op de hoogte werd gesteld van de controle die plaatsgreep op 1 juli en dat de verzoekende partij nooit werd opgeroepen;

Dat zij in de periode tussen 9 juli en 17 juli ten uitzonderlijke titel verbleef bij een vriendin te Harelbeke;

Dat zij, rekening houdend met het feit dat de kinderen geen school dienen te lopen in juli en augustus, veel met de kinderen gaat wandelen;"

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij wat volgt:

"Op 22 juni 2010 heeft de raadsman van mevrouw D.S.J.(...) een aanvraag regularisatie artikel 9bis Vw. Ingediend. In deze aanvraag werd de 'K. R. 2/0014 – 8500 Kortrijk' opgegeven als verblijfplaats van mevrouw en haar kinderen. Uit het verslag van de wijkinspecteur d.d. 12 juli 2010 bleek echter dat mevrouw D.S.J.(...) bij controles ter plaatse op 1 en 12 juli 2010 niet op het opgegeven adres aangetroffen kon worden. De huidige bewoonster van de woning, die tevens de moeder is van mevrouw D.S.J.(...) verklaarde dat haar dochter na een geschil de woning verlaten had en het adres van de nieuwe verblijfplaats van mevrouw D.S.J. (...) haar niet bekend is.

Bijgevolg werd er op 15 juli 2010 beslist dat de aanvraag niet in overweging genomen kon worden. Tegen deze beslissing tot niet-inoverwegingneming werd door de raadsman van de betrokkene een beroep tot nietigverklaring ingediend. Een afschrift van het verzoekschrift tot nietigverklaring werd ons door uw ambt betekend op 18 augustus 2010."

In haar repliekmemorie dupliceert verzoekster als volgt:

“Ook de middelen worden niet betwist door de verwerende partij, die in haar “nota” nergens ingaat op het middel ontwikkeld door de verzoekende partij. De “nota” bevat overigens evenmin een inventaris van de stukken. Het middel is gegrond.”

Artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) benadrukt dat een verblijfsmachtiging, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, slechts kan aangevraagd worden bij de burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft zoals uitdrukkelijk vermeld in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Indien een burgemeester bijgevolg vaststelt dat een aanvrager niet op het grondgebied van zijn gemeente of stad verblijft, is de aanvraag niet rechtsgeldig ingediend en dient hij de aanvrager hiervan in kennis te stellen.

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 22 juni 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend bij de burgemeester van de stad Kortrijk. In deze aanvraag werd de “K. R. 2/0014 – 8500 Kortrijk” opgegeven als verblijfplaats van verzoekster. Dit gegeven wordt niet betwist door verzoekster.

Eveneens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de burgemeester de wijkagent op 9 juli 2010 verzoekt om een onderzoek uit te voeren naar het effectief verblijf van verzoekster. Op 12 juli 2010 voert de wijkinspecteur een onderzoek uit naar de daadwerkelijke verblijfplaats van verzoekster. Uit het verslag van de wijkinspecteur dat op deze dag werd opgesteld blijkt dat verzoekster niet werd aangetroffen op het opgegeven adres. Wel werd de wijkinspecteur te woord gestaan door de huidige bewoonster, mevr. C.D.S.H (...), welke de moeder blijkt te zijn van verzoekster. Verzoeksters moeder verklaarde dat ze een geschil heeft gehad met verzoekster, waarop deze vertrokken is. De huidige verblijfplaats van verzoekster was haar onbekend. Het komt de Raad niet kennelijk onredelijk voor om basis van dit duidelijk verslag van de wijkinspecteur te beslissen dat verzoekster niet meer verblijft op de door haar opgegeven verblijfplaats. Het door verzoekster neergelegde attest van gezinssamenstelling daterend van 15 januari 2008 toont enkel aan dat verzoekster op dat ogenblik verbleef op het opgegeven adres, doch kan geenszins uitsluitel geven over de effectieve verblijfplaats van verzoekster op 12 juli 2010, zijnde twee jaar later. Ook de schoolattesten kunnen geenszins aantonen welke de effectieve verblijfplaats is van verzoekster. Vooreerst wordt een dergelijk schoolattest niet opgesteld na een woonstcontrole, maar wordt hierin gewoon het opgegeven adres vermeld. Bovendien dateren de schoolattesten van 3 maart 2010 zodat dit ook niets zegt over de werkelijke verblijfplaats van verzoekster op 12 juli 2010. Wat verzoekster bedoelt met de verwijzing naar haar medische problematiek is de Raad niet duidelijk. In zoverre verzoekster verwijst naar het bijgevoegde attest van Dr. St. B(...), waar eveneens een adres op vermeld staat, kan wederom gesteld worden dat een medisch attest evenmin na een woonstcontrole wordt opgesteld, doch slechts het adres zoals opgegeven weergeeft. Bovendien is dit medisch attest gedateerd, zodat het evenmin kan aantonen dat verzoekster nog steeds daadwerkelijk op de opgegeven verblijfplaats woonde op 12 juli 2010.

Verzoeksters argument dat de wijkinspecteur had moeten nagaan of er nog speelgoed of kleren aanwezig waren, kan niet worden gevolgd. De aanwezigheid van kleren en speelgoed, zo deze er zouden zijn, weegt niet op tegen de verklaring van verzoeksters moeder dat haar dochter vertrokken is na een geschil en dat zij niet weet waar zij op heden verblijft. Hoe dan ook, verzoekster betwist niet dat zij ruzie heeft gehad met haar moeder en dat zij vertrokken is zonder haar verblijfplaats aan haar moeder op te geven. Het is evenwel de verantwoordelijkheid van verzoekster wanneer zij een dergelijke

aanvraag indient, de gemachtigde van de burgemeester op de hoogte te brengen van de plaats waar zij daadwerkelijk verblijft, aangezien verzoekster door het indienen van een dergelijke aanvraag hoort te weten dat er een controle zal worden uitgevoerd naar de effectieve verblijfplaats. Minstens had zij haar moeder kunnen inlichten van haar al dan niet tijdelijke verblijfplaats. In het dossier is geen enkele indicatie terug te vinden waaruit zou blijken dat verzoekster het opgegeven adres slechts tijdelijk verlaten had. Zelfs al had de wijkinspecteur vastgesteld dat er nog kleren en speelgoed aanwezig waren, had dit evenmin aangetoond dat het vertrek tijdelijk was. Verzoekster kon evengoed de bedoeling gehad hebben om haar spullen later op te halen. Verzoeksters betoog doet geen afbreuk aan de wettigheid van de bestreden beslissing.

Verzoekster kan ook niet dienstig aanvoeren dat zij niet op voorhand op de hoogte werd gesteld van de controle. Dergelijke controle zou niet het minste nut meer hebben zo de betrokken persoon op voorhand wordt gewaarschuwd.

Waar verzoekster stelt dat zij in de periode tussen 9 juli en 17 juli ten uitzonderlijke titel verbleef bij een vriendin te Harelbeke, dient de Raad vast te stellen dat verzoekster zich beperkt tot een gratuite bewering welke geen steun vindt in het administratief dossier.

Verzoeksters verklaring dat zij, rekening houdend met het feit dat de kinderen geen school dienen te lopen in juli en augustus, veel met de kinderen gaat wandelen, doet geen afbreuk aan de vaststellingen van het verslag van de wijkinspecteur.

Verzoekster maakt noch een schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, noch van de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk.

In tegenstelling tot wat verzoekster in haar repliekmemoirie aanvoert gaat de nota van de verwerende partij wel degelijk in op het middel aangevoerd door verzoekster en bevat de nota ook een inventaris van de stukken.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU